

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2020. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – OT protiv Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Predmet C-184/20)

(2020/C 255/13)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OT

Tuženik: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

Prethodna pitanja

1. Treba li uvjet iz članka 6. stavka 1. točke (e) Uredbe ⁽¹⁾ – o tome da obrada mora biti nužna za izvršavanje zadaće od javnog interesa ili pri izvršavanju službene ovlasti voditelja obrade, uzimajući u obzir zahtjeve iz članka 6. stavka 3. Uredbe, uključujući zahtjev da se pravom države članice mora ostvariti cilj od javnog interesa te da ono mora biti proporcionalno zakonitom cilju koji se želi postići, te također uzimajući u obzir članke 7. i 8. Povelje ⁽²⁾ – tumačiti na način da se u nacionalnom pravu ne može zahtijevati otkrivanje deklaracija privatnih interesa i njihova objava na internetskoj stranici voditelja obrade, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Glavna komisija za službeničku etiku), čime se pristup tim podacima pruža svim pojedincima koji imaju pristup internetu?
2. Treba li zabranu obrade posebnih kategorija osobnih podataka predviđenu člankom 9. stavkom 1. Uredbe – uzimajući u obzir uvjete iz članka 9. stavka 2. Uredbe, uključujući uvjet iz njegove točke (g) da obrada mora biti nužna za potrebe značajnog javnog interesa na temelju prava Unije ili prava države članice koje je proporcionalno željenom cilju i kojim se poštuje bit prava na zaštitu podataka te osiguravaju prikladne i posebne mjere za zaštitu temeljnih prava i interesa ispitanika kao i uzimajući u obzir članke 7. i 8. Povelje – tumačiti na način da se u nacionalnom pravu ne može zahtijevati otkrivanje podataka koji se odnose na privatne deklaracije interesa, uključujući podatke koji omogućuju određivanje političkih stajališta, članstvo u sindikatu, seksualne orijentacije i ostalih osobnih podataka pojedinca, te njihova objava na internetskoj stranici voditelja obrade, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, čime se pristup tim podacima pruža svim pojedincima koji imaju pristup internetu?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.)

⁽²⁾ Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 326, str. 391.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2020. uputio Landgericht Ravensburg (Njemačka) – JL protiv BMW Bank GmbH, DT protiv Volkswagen Bank GmbH

(Predmet C-187/20)

(2020/C 255/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Ravensburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: JL, DT

Tuženici: BMW Bank GmbH, Volkswagen Bank GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. stavak 2. točku (a) Direktive 2008/48/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se u pogledu vrste kredita treba, prema potrebi, navesti da je riječ o povezanom ugovoru o kreditu i/ili ugovoru o kreditu s rokom dospijeca?
2. Treba li članak 10. stavak 2. točku (d) Direktive 2008/48 tumačiti na način da u pogledu uvjeta kojima se uređuje povlačenje novca na temelju ugovora o kreditu povezanih s financiranjem predmeta kupnje treba u slučaju isplate iznosa kredita prodavatelju navesti da je dužnik oslobođen svoje obveze plaćanja kupoprodajne cijene u visini isplaćenog iznosa i da mu prodavatelj mora predati kupljeni predmet ako je kupoprodajna cijena u cijelosti plaćena?
3. Treba li članak 10. stavak 2. točku (l) Direktive 2008/48 tumačiti na način da se:

- (a) prilikom sklapanja ugovora o kreditu važeća kamatna stopa koja se primjenjuje u slučaju zakašnjelih uplata mora pripočeti kao apsolutna vrijednost, a barem se kao apsolutna vrijednost mora navesti važeća referentna kamatna stopa (u ovom slučaju osnovna kamatna stopa u skladu s člankom 247. BGB-a) na temelju koje se važeća kamatna stopa koja se primjenjuje u slučaju zakašnjelih uplata izvodi primjenom dodatka na osnovnu kamatu (u ovom slučaju od pet postotnih bodova u skladu s člankom 288. stavkom 1. drugom rečenicom BGB-a)?
- (b) konkretno mora objasniti mehanizam prilagodbe kamatne stope koja se primjenjuje u slučaju zakašnjelih uplata, a barem se mora uputiti na nacionalne odredbe iz kojih proizlazi prilagodba kamatne stope koja se primjenjuje u slučaju zakašnjelih uplata (članak 247. i članak 288. stavak 1. druga rečenica BGB-a)?

4. (a) Treba li članak 10. stavak 2. točku (r) Direktive 2008/48 tumačiti na način da se u ugovoru o kreditu mora navesti konkretan i potrošaču razumljiv postupak za utvrđivanje kompenzacije koju je potrebno platiti u slučaju prijevremene otplate kredita, tako da potrošač može barem približno izračunati iznos kompenzacije koja nastaje u slučaju prijevremenog otkazivanja?

- (b) (u slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje navedeno u prethodnoj točki (a)):

Protivi li se članku 10. stavku 2. točki (r) i članku 14. stavku 1. prvoj rečenici Direktive 2008/48 nacionalni propis na temelju kojeg u slučaju dostave nepotpunih informacija u smislu članka 10. stavka 2. točke (r) te direktive rok za povlačenje iz ugovora počinje teći od sklapanja ugovora, a isključivo vjerovnik ima pravo na kompenzaciju za prijevremenu otplatu kredita?

5. Treba li članak 10. stavak 2. točku (s) Direktive 2008/48 tumačiti na način

- (a) da se u ugovoru o kreditu također moraju navesti i nacionalnim pravom predviđena prava stranaka ugovora o kreditu na otkazivanje, osobito pravo zajmoprimca na otkazivanje ugovora o zajmu s rokom dospijeca zbog ozbiljnog razloga u skladu s člankom 314. BGB-a te da se odredba kojom se uređuje to pravo na otkazivanje mora izričito navesti?

- (b) (u slučaju niječnog odgovora na prethodno pitanje navedeno u prethodnoj točki (a)):

da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se navođenje nacionalnog posebnog prava na otkazivanje propisuje kao informacija koja se treba uključiti u ugovor u smislu članka 10. stavka 2. točke (s) Direktive 2008/48?

- (c) da se u ugovoru o kreditu u pogledu svih prava stranaka ugovora o kreditu na otkazivanje mora navesti rok i oblik izjave o otkazivanju koji su propisani za ostvarivanje prava na otkazivanje?

6. Treba li članak 10. stavak 2. točku (t) Direktive 2008/48 tumačiti na način da ugovor o kreditu mora sadržavati obavijest o bitnim uvjetima u pogledu žalbe i/ili pravnog lijeka u okviru izvansudskog žalbenog postupka i izvansudskog rješavanja sporova? Je li dovoljno u tom pogledu uputiti na poslovnik dostupan na internetu koji se primjenjuje na izvansudski žalbeni postupak i izvansudsko rješavanje sporova?

7. Je li u slučaju ugovora o potrošačkom kreditu isključeno vjerovnikovo pozivanje na prigovor gubitka prava potrošača na povlačenje iz ugovora u skladu s člankom 14. stavkom 1. prvom rečenicom Direktive 2008/48

(a) ako ugovor o kreditu ne sadržava pravilno jednu od obveznih informacija predviđenih člankom 10. stavkom 2. Direktive 2008/48 niti je naknadno pravilno pružena te stoga nije počeo rok povlačenja u skladu s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2008/48?

(b) (u slučaju niječnog odgovora na prethodno pitanje navedeno u prethodnoj točki (a)):

ako se gubitak u bitnome temelji na vremenu koje je proteklo od sklapanja ugovora i/ili na tome da su obje ugovorne stranke u potpunosti izvršile ugovor i/ili na vjerovnikovu raspolaganju iznosom zajma koji je vraćen ili povratu kreditnih garancija i/ili (u slučaju ugovora o kupoprodaji povezanim s ugovorom o kreditu) na tome što je potrošač koristio ili prodao financirani predmet, a da potrošač u relevantnom razdoblju i prilikom nastanka mjerodavnih okolnosti nije znao da njegovo pravo na povlačenje iz ugovora i dalje postoji te mu se to neznanje ne može razumno pripisati, a vjerovnik također nije mogao pretpostaviti da potrošač o tome ima odgovarajuća saznanja?

8. Je li u slučaju ugovora o potrošačkom kreditu isključeno vjerovnikovo pozivanje na prigovor zloupotrebe prava potrošača na povlačenje iz ugovora u skladu s člankom 14. stavkom 1. prvom rečenicom Direktive 2008/48

(a) ako ugovor o kreditu ne sadržava pravilno jednu od obveznih informacija predviđenih člankom 10. stavkom 2. Direktive 2008/48 niti je naknadno pravilno pružena te stoga nije počeo rok povlačenja u skladu s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2008/48?

(b) (u slučaju niječnog odgovora na prethodno pitanje navedeno u prethodnoj točki (a)):

ako se zloupotreba prava u bitnome temelji na vremenu koje je proteklo od sklapanja ugovora i/ili na tome da su obje ugovorne stranke u potpunosti izvršile ugovor i/ili na vjerovnikovu raspolaganju iznosom zajma koji je vraćen ili povratu kreditnih garancija i/ili (u slučaju ugovora o kupoprodaji povezanim s ugovorom o kreditu) na tome što je potrošač koristio ili prodao financirani predmet, a da potrošač u relevantnom razdoblju i prilikom nastanka mjerodavnih okolnosti nije znao da njegovo pravo na povlačenje iz ugovora i dalje postoji te mu se to neznanje ne može razumno pripisati, a vjerovnik također nije mogao pretpostaviti da potrošač o tome ima odgovarajuća saznanja?

(¹) Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL 2008., L 133, S.66) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58 i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. svibnja 2020. uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska)–
„Toplofikacija Sofia” EAD, „Čez Elektro Balgarija” AD i „Agencija za kontrol na prosročeni
zadalženija” EOOD**

(Predmet C-208/20)

(2020/C 255/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: „Toplofikacija Sofia” EAD, „Čez Elektro Balgarija” AD i „Agencija za kontrol na prosročeni zadalženija” EOOD